

37. Vappersta, Vagnhärads sn, Hölebo hd.

Pl. 25. Pl. 9: B. 776.

Litteratur: B. 776; L. 850; Boije, Sv. fornm.för. tidskr. V, 144.

Om runstenens historia meddelar Boije följande: Stenen uppgifves af Peringschöld (*Monumenta Sveogoth.* X: 11) finnas »mellan Skäinge (= Skåäng?) och Löfsta på Slindervägen», hvaraf Bautil fått »Sli under vägen» (!). År 1799 fanns den »vid vägen på Vagnhärads sockens allmanning Slinderskogen kallad» (Upsala universitets biblioteks handskr.-saml. s. 114), 1828 »nära Slinderskogen, kullgräfd i täppan vid torpet Christine-dal» (Upsala universitets biblioteks handskr.-saml. s. 114), öster om vägen, der han, såsom på stället boende berättade, legat, till dess han restes ett par stenkast bort, vester om vägen vid Marielund, ett stycke söder om skogen, som väl dragit sig tillbaka.» Marielunds tomt är uppodlad till åker och torpet försvunnet. Marken hör nu till Kristinedal, ett torp under Vappersta.

Ämnet är gråsten, höjden 1,60 m, bredden nedtill över slingknuten 76 cm, upptill, tangerande översta slinglinjen, är den ristade sidan 33 cm, men sneddar av bakåt i vänstra kanten, slingans bredd är 6 cm.

Uti 1—9 **hulmstain** utgår bistaven i 3 | 1 cm t. h. om staven och är nästan jämlöpande därmed, och högra bistaven i 6 **t** nästan sammanfaller med slinglinjen. I 53—60 **uihialmr** är bistaven till 58 | säker, om ock svagare än staven.

Inskriften är följande:

hulmstain · auk · uikupr · paun · litu · raisa · stain · eftir · sun · henar · auk · uihialmr iftir inkifast ·

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65 70

Översättning: Holmsten och Vigunn, de läto resa stenen efter hennes son, och Vihjälms efter Ingefast.

38. Åby, Vagnhärads sn, Hölebo hd.

Pl. 26 (D 8vo 28).

Litteratur: D 8vo 28; Boije, Sv. fornm.för. tidskr. V, 145.

I D 8vo 28 gives om stenen följande upplysningar: »En annan dylik (häll), hvilken för trettio år sedan sågs rest midt i en större stenkrets, några famnar från landsvägen, å en liten då ännu icke till åker upptagen höjd i byns östra gärde, döljes nu, sönderslagen i flera stycken, uti spismuren till bryggghuset i Åby mellangård. För sexton år sedan ännu hel, samt liggande såsom spiselhäll på samma ställe, med nästan obetäckt framsida, fann å honom Pastor J. E. Ljung denna inskrift:

—**Λ**: **R**†**h**†**l**: **h**†**h**†**t**: **p**†**h**†**t**: **t**†: **f**†**r**†**a**†**k**†**t**†**r**: **f**†**a**†**p**†**u**†**r**: **h**†**i**†**a**†**l**†**b**†**i**: **a**†**n**†**t**: **h**†**a**†**(n)**†**s**—

Det är: .. **R**: **raisti**: **stain**: **pinsa**: **at**: **frauktr**: **fapur**: **sin**: **kupan**: **kup**: **hialbi**: **ant**: **ha**⁽ⁿ⁾**s**

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55

Någon mätning av stenen har icke skett. Av inskriften fattas föga. Slingan tyckes ha liknat den på stenen Sö. 29 Nora gärde (Bautil 777), Sö. 14 Gåsinge kyrka (B. 718), Sö. 351 Vålstad (B. 692), m. fl.»

Uti inskriftens translitteration har här **R** insatts för **Λ** i stället för **r** i D 8vo 28. Boije tillfogar: »Hvad Åbystenen beträffar, som enligt Dybeck på 1850-talet låg sönderslagen i flera stycken i spismuren i bryggghuset i Åby mellangård, uppgaf gårdens nuvarande egare, att spismuren för några år sedan varit nedrifven, men då bestått af endast tegel.»

Av pastor J. E. Ljungs uppteckning enligt D 8vo 28 måste **t** i **frauktr** vara felaktigt för **i** och inskriftens sista ord måste hava varit **ha(ns)**.

Översättning: N. N. reste denna sten efter Fröger, sin fader god. Gud hjälpe hans ande!